

Savas kampas

Telšių „Krantas“ vidurinės mokyklos laikraštis

2008-2009 m. m.

gruodis Nr. 2

Kaina 1 Lt

Geras žmogus – ne profesija?

Šiandien dažnai girdime: geras žmogus – ne profesija. Taip dažnai, kad imame tuo patikėti... Bet ar ne su nostalgija prisimename savo vaikystę ir paauglystę, kai bėgdami į lauką saugiai durų raktą paslėpdavome po kilimėliu... Mūsų seneliai išeidami į bažnyčią ar į laukus tik įkabindavo spyną kaip ženklą, kad nieko nėra namuose... Šiandien mūsų kišenes ir rankines sveria ryšuliai raktų, o ar jaučiamės saugūs? Raktų daugybė, o tą vienintelį, raktą į širdį, jau ir pametėm...

Apakinti pilnų lentynų, pasiklydome. Gražu, kad jaunimas jau ima atsitokėti ir ironizuoja: fizinis žmogaus penas – „MAXIMA“, dvasinis – „Kelias į žvaigždes“. Išbrisis ir iš to. Norisi tuo tikėti. Valdžiai trimituojant, kad reikia taupyti (gaila, kad taip jie patys nepasielgia, seimūnai, baigdami kadenciją, sugebėjo algeles pasididinti), suplonės piniginės, mažiau pirsim, o kažko vis tiek norėsis... Gal taip atsigręšime į žmogaus dvasią? Juk žmoniškumas nieko nekainuoja.

Norisi, kad kasdienio chamiškumo, kasdienio abejingumo būtų mažiau, kad akys būtų šiltesnės. Šiandieninis chamiškumas, įgijęs civilizuotą pavidalą, maskuojamas kostiumu ar kaklaraiščiu, vakarietiška šypsena, sunkiau ir atpažįstamas. Sunkiai išivaizduoju mokytoją, kuris pakvietęs tėvą, pats reikšmingai taisytų sąsiuvinius ir už durų besinervinantį tėvelį paprašytų užėiti, pavyzdžiui, po poros valandų... O kaip yra kitose institucijose? Reikšmingi veidai, akivaizdus demonstravimas, kad rimtai dirbu. Štai praeitą savaitę vienoje ligoninėje, onkologijos skyriuje, belaukiant rentgeno (lydėjau artimą žmogų), pirmąjį ligoniuką eilės tvarkytoja (atrodo, kad tai buvo paprasčiausia valytoja, norinti atrodyti reikšminga) pakvietė po dviejų valandų, kai jau neapsikentę lydintieji ėmė maištauti. Bet buvo dar ir priešistorija. Pučiant žvarbiam rudeniniam vėjui, ligoniukai stovi anapus durų, o tie reikšmingi – šiapus. Jiems šilta, jauku. Juk gydytojai darbą pradeda 8.00, negi įleisi? Cinizmo viršūnė. Gal matėt mokyklą, į kurią įleidžiama tik skambučiui nuskambėjus ir laikrodžiui išmušus 8.00? Tik pamąstai, negi ir mano ugdytiniai tokioje situacijoje taip pasielgtų? Oi, kaip nenorėčiau...

O jeigu mokykloje už žmogiškumą būtų rašomas pažymys? Ar ir tada keliaukščiais keiksmažodžiais reikštume savo emocijas? Ar savo didybę ir galybę įrodinėtume kumščiais? Ar vis nepastebėtume ašarojančio draugo? Juk taip norėtūsi tų dešimtukų...

Nenorėčiau sulaukti laikų, kai Tarptautinių žodžių žodynas žodį „humaniškas“ aiškintų taip: „humaniškas“ toks žmogus, kuris rengiasi parduotuvėje „Humana“.

Visada galvojau ir galvosiu, kad pirmiausia – geras žmogus, o tada galima galvoti ir apie profesiją. Juk vietos po saule visiems užteks.

R. Šilanskienė, lietuvių k. mokytoja

Palieku vaikystės šalį

* Nerūpestingas gyvenimo laikotarpis yra vaikystė. Iš jos atsimename pačius brangiausius dalykus. Pavyzdžiui, pačios gražiausios būdavo Kalėdų šventės. Tikėjome pasakojimais apie Kalėdų senelį, apie pro kaminą įkrentančias dovanas. Labai brangindavome gautą žaislą, apie kurio troškimą turėti prisimename ir dabar.

Audrius Eidintas, 7a kl.

* Atsimenu, kaip per vasarą žaisdavau kieme su draugais ir niekas nerūpėdavo, kaip su tėveliais važiuodavau į Palangą, kaip valgydavome ledus, atsigulę ant smėlio.

Atsimenu tą dieną, kai mokiausi važiuoti dviračiu, ir tą – kai nusipirkau šunį, ir tą – kai pirmą kartą nuėjau į mokyklą. Tada viskas atrodė taip lengva, bet koks noras ranka pasiekiamas. Tik visai neseniai supratau, kad norint ką nors pasiekti, reikia daug dirbti.

Manvydas Jauga, 7a kl.

* Gražiausia ir nerūpestingiausia – vaikystė. Tai laikas, apie kurį vaikai negalvoja, o suaugę prisimena su atlaidžia šypsena. Laikas, kuris greitai prabėga, veda į paauglystę. Gaila, bet ir man reikia palikti vaikystės šalį.

Sunkiausia bus palikti vaikystę lydintį nerūpestingumą. Mažam vaikui nerūpi, iš kur gauti maisto, vandens, drabužių... Viskuo pasirūpina tėvai. Kai žmogus yra vaikystės šaly, jam nerūpi, kas atsitiks iškrėtus kokią nors kvailystę. Juk visi tik stebėsis: „Išdykėlis“. Noriu kuo greičiau užaugti, tačiau žinau, kad nerūpestingumą teks palikti vaikystės šalyje.

Vaikystėje žaislai yra lyg geriausi draugai. Su jais nesiskyrčiau visą vaikystę: pliušiniai žaislai lydėjo mane miegoti, mėgau žaisti su mašinytėmis, iš kaladėlių statydavau ištisus miestus. Žaidimai buvo mano pagrindinis darbas. Išaugdamas vaikiškus drabužius, išaugu ir žaislus. Vis dažniau jie lieka lentynoje nepaliesiti.

Gražūs vaikystės prisiminimai siesis su pradine mokykla. Čia sutikau naujų draugų, išmokau skaityti, rašyti, skaičiuoti ir daugybę kitų dalykų. Į mano vaikišką pasaulį atėjo pirmoji mokytoja (smagu buvo su ja žaisti laivų mūšį). Mano mažas pasaulis nušvito naujomis spalvomis. Tačiau ir mano – pradinuko – įspūdžiai liks vaikystės šalyje.

Vis dėlto man negaila palikti vaikystės šalį. Šilti šeimos jausmai, patirti nuotykiškai primins gražų laiką ir ves į kitus gyvenimo kraštus. Tikiu, kad jie bus ne prastesni.

Paulius Buivydas, 7a kl.

Startavo pradinukų projektas „Mano tūkstantmečio knyga“

Šiandien pastebime, kad knygų skaitymas vis labiau išstumiamas iš mūsų kasdienybės. Mūsų visuomenę ir mūsų vaikus žavi naujosios technologijos. Ir galbūt taip patogiausiu tapo gyventi.

Šie mokslo metai paskelbti skaitymo skatinimo metais. Norima sugrąžinti knygų skaitymo tradicijas. Rengiamos akcijos, kurių metu skatinama kuo daugiau skaityti įdomių ir naujų knygų.

Mūsų mokykloje pradinukams parengtas ilgalaikis skaitymo skatinimo projektas „Mano tūkstantmečio knyga“. Jo tikslas skatinti ir žadinti mokinių norą skaityti knygas, ugdyti meilę knygai, kalbos grožiui, tautinėms tradicijoms, ugdyti kūrybiškumą.

Vykdydami projektinę veiklą mokiniai perskaitys bent po vieną knygą, gilins skaitymo techniką ir įgūdžius. Patys mėgins sukurti knygą – pasaką. Domėsis ir sužinos, kokias knygas skaitė seneliai. Išrinks populiariausias ir labiausiai skaitomas knygas. Rašys „knygai“ laiškus.

Projektas jau startavo lapkričio 27d. Jo metu pristatyti visų pradinių klasių minčių debesėliai „Kodėl reikia mokėti skaityti“. Visi mažieji skaitytojai turėjo galimybę pamąstyti, pasiklausyti minčių apie skaitymą. Na, o trečios klasės mokinių parodyta improvizacija „Ginčas“ daugelį įtikino, kad skaityti ne tik verta, bet ir būtina.

Mokyklos bibliotekos vedėja M. Gureckienė pasveikino visus bibliotekos skaitytojus su projekto pristatymo pradžia. Apdovanojo geriausius skaitytojus dovanėlėmis.

A. Simanavičienė, pradinių kl. mokytoja

„Mėgstamiausio žaisliuko pasakojimas apie save“

(pagal Vytautės Žilinskaitės „Kelionę į Tandadriką“)

Paliktas žaislas

Kai jau atrodė, kad apsiropatom „Maximos“ lentynose, staiga Kalėdų išvakarėse mane nupirko berniuko, vardu Tautvydas, tėvelis ir padovanojo švenčių proga. Tautvydas labai džiaugėsi gavęs lenktyninę mašinėlę. Jam patiko mano stilingi ratai, ryškios lempos ir blizgantys neonai. Jis kiekvieną dieną žaisdavo su manimi. Po kelių metų Tautvydas pradėjo lankyti mokyklą ir vis mažiau su manimi žaisdavo. Vakarais darydavo namų darbus, o aš su kitais žaislais liūdėjau lentynoje. Tautvydas augo ir vis rečiau su manimi žaisdavo.

3 klasės mokinys Tautvydas Daunys

Emilijos Tedis ir Pipis

– Aš Tedis, mane Emilijai padovanojo Kalėdų Senelis. Kai Emilijai buvo atostogos, ji mane išsinešdavo į kiemą ir žaisdavo su draugais. Kitas mano draugas šuniukas Pipis. Kai nieko nėra namie, mes gražiai žaidžiame. Dabar apie mane papasakos Pipis:

– Aš Pipis, mane laimėjo loterijoje Emilijos tėtis. Emilija mane labai myli ir miega su manimi. Dieną ji su manimi nežaidžia, nes mokosi. Man taip pat patinka knygos, todėl kartais su Tedžiu mes paskaitome Emilijos pasakas. Mums gera gyventi su Emilija.

Emilija Servaitė, 3a klasės mokinė

Mindaugo kareivis

Aš esu Mindaugo kareivis. Mindaugas labai mane mėgsta. Aš turiu draugų. Tankas, mašina, sraigtasparnis, policininkas ir dar daug kareivių. Vieną kartą Mindaugas surinko visą armiją ir nupaveikslavo. Mindaugas sako, kad aš esu profesionalus karys. Aš mėgstu Mindaugą. Vieną kartą Mindaugas pastatė namą ir jame apgyvendino mane bei snaiperį ir padarė mane karo didvyriu.

3 klasės mokinys Mindaugas Labanauskas

Įdomi ekskursija

Šių metų gruodžio 10 dieną 22 vienuoliktokai su dailės mokytoja Jolanta Bieliauskiene lankėsi Telšių „Alkos“ muziejuje, kur apžiūrėjo vaškines skulptūras iš Sankt-Peterburgo. Paroda paliko didelį įspūdį.

Saugus gatvėje ir kelyje

Kuo mokiniai daugiau įgyja saugaus eismo žinių, tuo jie saugiau jaučiasi gatvėje ir kelyje, geriau orientuojasi patekę į įvairias netikėtas situacijas, išvengia skaudžių nelaimių. Ta proga mokykloje lapkričio 25-ąją dieną, antradienį, aktyvūs salėje buvo surengtas prevencinis renginys „Saugok save“, kuriame dalyvavo pradinių klasių mokiniai. Varžyboms teisėjavo Telšių rajono Policijos komisariato Viešosios tvarkos skyriaus Prevencinio poskyrio viršininkas Giedrius Apūkas, direktoriaus pavaduotoja neformaliai ugdymui Rasa Daunienė bei saugaus eismo mokytojas Rimantas Vandzinskas. Nuo mokslo metų pradžios pradinių klasių mokiniai mokėsi saugaus eismo taisyklių. Varžybų metų jie parodė įgytas žinias. Pirmoji užduotis – žinių patikrinimas. Komandos dalyviai atsakė į burtų keliu išsitrauktus klausimus. Vėliau mokiniai apibūdino po penkis kelio ženklus. Trečioji užduotis – praktinė: dalyviai turėjo pereiti pėsčiųjų perėją. Komisija atliko savo darbą, už atsakymus skyrė balus.

Tuo tarpu sirgaliai nenuobodžiavo. Pirmokėliai, atlikę sudėties ir atimties veiksmus, tinkama spalva spalvino kelio ženklus. Vyresnieji mokinukai laužė galveles sprenddami kryžiažodžius.

Nors visos komandos tikrai buvo šaunios, tačiau geriausiai sekėsi 1b ir 2a klasių komandoms (mokytojos V. Gabalytė ir D. Vaičiukauskienė). Šios klasės pasidalijo I vietą, surinkusios vienodą taškų skaičių. II vietą užėmė 1c klasė (mokytoja R.Mejerienė), nuo pirmosios vietos balų skaičius skyrėsi vos vienu tašku. Pačiais aukščiausiais balais buvo įvertintos šios mokinės: 1a klasės – Augustė Tomkevičiūtė, 1b klasės – Gabija Bogvilaitė ir 2a klasės mokinė Emilė Vitkauskytė.

Svečias visoms komandoms ir jas ruošusioms mokytojoms įteikė padėkos raštus, o nugalėtojams dar ir prisiminimo dovanėles bei saldųjį prizą. Visiems eismo dalyviams palinkėjo stengtis turimas žinias taikyti praktikoje.

Saugaus eismo būrelio vadovė V. Gabalytė

Apie grybų šventę

Jau tradicija tapo kasmet rengti mokykloje pradinukams rudens gėrybių šventės. O kokia šventė be mugės? Kiek gėrybių ant stalų! Kiekviena klasė vis išradingiau pateikė savo gaminius, vis labiau viliojo prieti ir pirkti. Juk buvome mažieji prekybininkai, mokėmės prekybos subtilybių. Per visą ilgąją pertrauką šurmuliavo aktų salėje ir didieji, ir mažieji.

Nors keičiasi švenčių pavadinimai, tačiau rudeninio derliaus gėrybių gausumas, tranki muzika, linksmi šokiai, išdaigos lieka ir vis maloniau džiugina visus susirinkusius. Mokytojos S. Beržinskienės vadovaujamas etnokultūros būrelis paruošė specialią grybų šventės programą. Ne tik mokytoja, bet ir jos ugdytiniai buvo pasipuošę „grybiškai“. Pradinukų komandos paruošė šventei „grybiškus“ pristatymus. Visos klasės grybų tema paruošė kūrybiškai atliktus kolektyvinius darbus. O kiek išradingumo buvo matyti skrybėlėse, kuriose atsispindėjo rudeniška nuotaika! Šmaikščiausi, išradingiausi ir aktyviausi buvo apdovanoti saldžiais prizais. Linksni dainų žodžiai ir mokytojos S. Beržinskienės griežiamos melodijos uždegė vaikų norą žaisti, linksmintis. Salėje krykštavo vaikai, spindėjo jų šypsenos. Matyt, buvo smagu, nes vaikai nenorėjo išeiti...

A. Simanavičienė, pradinių kl. mokytoja

„Renkuosi sportą, o ne dūmą“

Jau ketvirti metai „Kranto“ vidurinės mokyklos aštuntokai dalyvauja nacionaliniame konkurse „Nerūkanti klasė“. Šiais mokslo metais visos trys klasės nusprendė išmėginti savo sugebėjimus šiame konkurse. Gruodžio 10 dieną mūsų mokyklos sporto salėje įvyko prevencinis renginys „RENKUOSI SPORTĄ, O NE DŪMĄ“. Šiame renginyje dalyvavo mūsų mokyklos šeštokėliai, o vedė visos aštuntos klasės, kurios dalyvauja kasmetiniame renginyje „Nerūkanti klasė“.

Šeštokams buvo paruoštos trys užduotys: sudėlioti dėlionę, sportinės užduotys ir kryžiažodis. Daugiausia ovacijų sukėlė sporto varžybos. Visi vaikai labai stengėsi. Pralaimėjusiųjų nebuvo, nes nugalėjo gera nuotaika ir sveikas požiūris į gyvenimą. Visi pasisėmė naujų žinių apie kenksmingą rūkymo poveikį sveikatai. Visos šeštos klasės buvo apdovanotos saldžiomis dovanėlėmis bei diplomais.

Prie šio renginio mielai prisidėjo šeštokų bei aštuntokų auklėtojos. Kiekviena palaiškė savo klasę, taip pat ir tvarką salėje. Buvo linksma ir smagu!

Odeta Valavičiūtė ir Modesta Vagdarytė, 8b kl.

Mokinių mintys

☞ Jei žmogus nerūkytų, jis išlaikytų sveiką kūną ir, aišku, išvaizdą. Kai stovi būrys žmonių ir visi traukia cigaretę, pasmilkę kaip kamine, net praeit nemalonu. Bijai pasmiršt. Rūkymas – labai bjauri yda. Tai kenkia ne vien žmogui, bet ir gamtai. Juk kiek dūmų išleidžiame į orą! O dar kiek netenkame pinigų, kuriuos galima panaudoti naudingai.

Elvinas Monstavičius, 8b kl.

Patarimai „Savam kampui“

☞ Parašykite apie tuos garažus, už kurių rūko susigūžę nuo šalčio mokiniai. Prisiminkite prirūkytus tualetus, kad tiems snargliams pasidarytų gėda...

Laurynas Norkus, 8b kl.

☞ Rūkymas yra žalingiausias veiksnys žmogaus organizmui. Rūkantysis tampa priklausomas nuo rūkymo. Įsivaizduokite už kampo rūkančią mergaitę. Aš tai neišivaizduoju! Manau, rūkantysis atsikrato pilnaverčio gyvenimo, gryno oro ir daug kitko. Rūkantysis tarsi cigaretės vergas. Būk stilingas, nerūkyk! Geriau rinkis sveiką gyvenimą ir sportą.

Ernesta Beržytė, 8b kl.

☞ Tačiau nepaisydami to žmonės ir toliau rūko... Kodėl jie taip daro? Ar jiems nesvarbi sveikata? Jie kenkia ne vien savo, bet ir aplinkinių gyvybei.

Deimantė Gudonytė, 8b kl.

☞ Rūkymas labai kenkia sveikatai. Aš renkuosi sportą, o ne dūmą. Rūkantys žmonės per mėnesį išleidžia labai daug pinigų. Vietoj cigarečių jie galėtų pataupyti kelionėms, pramogoms ar reikalingiems daiktams. Aš manau, kad daugelis rūko dėl to, kad nori pritapti prie bendraamžių.

Mažvydas Kožickis, 8b kl.

☞ Sportuojantis žmogus retai skundžiasi sveikatos sutrikimais, o štai rūkantis labai dažnai. Rūkantys žmonės būna irzlūs, kosėja ir negali sportuoti. Neretai ką tik pradėjęs rūkyti paauglys galvoja, kad jam negresia priklausomybė, tačiau klysta. Jis vis dažniau griebiasi cigaretės, kol nebegali jos atsakyti. Pradėti rūkyti yra labai blogas žingsnis, kuris gali pakenkti ne vien paauglio sveikatai, bet ir jo mėgstamai veiklai ar mokslams.

Margarita Vagdarytė, 8b kl.

☞ Nieko naujo nepasakysiu – rūkymas kenkia sveikatai. Gaila, bet tie, kurie rūko, numoja ranka. Kodėl? Jie nepaiso informacijos apie mirtis, kurių kaltininkas cigaretės. Jie nesupranta tos žalos, kurią padaro maža ir, rodos, nekalta cigaretė. Jei rūkai – save žudai. Pagalvok, kad cigaretė kasmet nužudo tūkstančius žmonių, o tarp jų gali būti ir tu...

Brigita Juzumaitė, 8b kl.

☞ Rūkymas daro neištaisomą žalą žmogaus organizmui ir yra visiškai nebūtinasis dalykas. Žmonės, kurie pradeda rūkyti, dažniausiai nebesugeba sustoti ir mesti. Tai tik parodo, kad rūkymas yra puikus būdas išvilioti iš žmonių daug pinigų. Jei nebūtų cigarečių, žmonės taptų daug laimingesni ir sveikesni.

Klemensas Dranseika, 8b kl.

☞ Geriau gyvenkime sveikai ir nerūkykime. Jei nori būti stilingas turi pradėti rūkyti? Mano nuomone, stilingas žmogus yra tas, kuris nerūko ir renkasi sportą. Juk merginos nepuošia nuo cigarečių pageltę nagai, blogas kvapas, sklindantis iš burnos. Taigi rinkimės sportą, o ne dūmą.

Rita Paulauskaitė, 8b kl.

„Jaunimas prieš AIDS“

Žmogus užsikrėsdamas ŽIV, iš naujo gimsta ne tam, kad viską pradėtų iš naujo, o tam kad viską naujai pabaigtų... Jo mintys, kadaise buvusios plačios lyg Fausto užmojai, sunyksta iki keturių raidžių junginio – AIDS...

Sekmadienį Vilniuje, Siemens arenoje, moksleivių konkurso „Mes prieš AIDS“ nugalėtojams koncertavo pasaulinis AIDS kompanijos 2008 veidas Jurgis Didžiulis su grupe INCULTO. Na, o mūsų Telšių jaunimas pirmadienį taip pat susibūrė į vieną kumštį, kad garsiai pasakytų : „Mes prieš AIDS“. „Kranto“ vidurinėje mokykloje vyko prevencinis renginys, skirtas AIDS dienai paminėti „Jaunimas prieš AIDS“, kurį organizavo „Kranto“ vidurinės mokyklos Mokinių Taryba ir juos kuruojanti direktoriaus pavaduotoja Rasa Daunienė.

Koncerte grojo Telšių jaunimo grupės: „Paradise“, „Rets atvejis“, „Bitik brūžen“, „Confused“, dainavo „Kranto“ vidurinės mokyklos Mokinių tarybos atstovės Roberta ir Gabija bei „Džiugo“ vidurinės mokyklos merginos Ligita ir Dovilė. Muzikinį vakarą pajavairino „Kranto“ ir „Ateities“ vidurinių mokyklų ritminių šokių grupės.

Tarp atlikėjų pasirodymų buvo daug kalbama apie šį baisų XX – XXI amžiaus marą – AIDS. Renginio vedėja Agnė Jakavičiūtė kvietė atlikėjus uždegti po žvakutę mirusiems nuo šios ligos atminti ir tarti keletą žodžių šia tema.

– Smerkti? Jei taip, tai už ką?..

Pateisinti? Jei taip, tai kodėl?..

Numoti ranka? Jei taip, tai ar verta?..

Jei negalime to nei smerkti, nei pateisinti, nei ignoruoti, ar yra kokia nors išeitis? Taip yra... Vilties šaltinis negali išsekti net kalbant apie tokius gyvenimo šėšėlius kaip ŽIV ar AIDS. Ir tuomet, nors ir lengvai, tačiau kilns nusvirę pečiai ir vešės mintys. Ir ne tik dėl savo, bet ir dėl artimųjų žmonių akių švytėjimo... Džiaugiamės, kad pavyko suorganizuoti gyvo garso koncertą, kuriame dalyvavo toks gausus būrys jaunų Telšių atlikėjų. „Tai galėtų tapti tradicija“, – atsidėkodama dalyviams padėkos raštais ir simbolinėmis dovanėlėmis baigiamąjį žodį tarė Rasa Daunienė.

„Kranto“ vidurinės mokyklos Mokinių tarybos narė Liveta Stonkutė

Savęs pažinimo ekskursija

2008 rugsėjo – gruodžio mėn. 7c klasėje vyko projektas „Savęs pažinimo ekskursija“. Projekto tikslas – diegti mokiniams brandžias vertybines nuostatas, propaguoti aktyvią veiklą, skatinti mokinių užimtumą. Projekto metu mokiniams buvo suteikta žinių apie sveiką gyvenimą, buvo ugdomas gebėjimas ir pasirengimas atsispirti socialiniam spaudimui. Projektą vedė socialinė pedagogė Sonata Končienė, visuomenės sveikatos priežiūros specialistė Rita Dapkuvienė bei klasės auklėtoja Gražina Spudienė.

Tolerancijos diena

Tolerancija – tai kito žmogaus priėmimas tokio, koks jis yra, net jeigu skiriasi nuomonės, apranga ar požiūris. Tolerancija – tai mokėjimas bendrauti su žmogumi nesistengiant jo pakeisti. Tačiau negalima toleruoti blogų minčių ar poelgių.

Mūsų mokykloje vyko tolerantiškiausios klasės rinkimai. Suskaičiavus rezultatus, paaiškėjo, kad tarp 5-8 tolerantiškiausia yra 5c klasė, o tarp 9-12 – 11a klasė. Nugalėtojams buvo įteikti diplomai bei „saldūs“ prizai.

Tolerancijos diena minima tik kartą per metus, bet tai nereiškia, kad neturime būti tolerantiški kasdien. Juk šypsena nieko nekainuoja, o šiltas akių žvilgsnis nuteikia draugiškai.

Gerumo akcija

10d klasės mokiniai prieš Kalėdas surengė „Gerumo akciją“. Jos metu sunešti rūbeliai ir žaislai buvo padovanoti mokyklos vaikams. Paskirstyti dovanėles padėjo mūsų mokyklos socialinė pedagogė S. Končienė.

Įvyko „Bebro“ konkursas

Spalio 22 - 24 dienomis Lietuvoje vyko Informacinių technologijų konkursas „Bebras“. Jame dalyvavo ir mūsų mokyklos moksleiviai. Į apdovanojimo šventę, kuri vyko Vilniuje, Nacionaliniame mažajame teatre, buvo pakviesti keturi geriausius

rezultatus pasiekę moksleiviai. Tai Povilas Gedminas, 6b kl., - II vieta; Paulius Buivydas, 7a kl. - XIV vieta; Manvydas Jauga, 7a kl. - XIV vieta; Mindaugas Jonušas, 12c kl., - XII vieta. Renginį vedė aktorius Mindaugas Capas. Po apdovanojimų ceremonijos svečiams buvo parodytas spektaklis „Atsitiktinumas“, po to - pateiktos vaišės ir tradicinis „Bebro“ tortas.

„Savo kampo“ informacija